

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úrnak
Magyar Köztársaság kormánya

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Szakmai kérdésekben korábban két alkalommal kértem Öntől meghallgatásomat. A folyamatok alakulása és a nehézségek is indokolják, hogy keressük a régóta követett felfogások és elképzelések alternatíváját. A kormányzati gyakorlatban alkalmazott nézetek és ötletek ugyanis kizárólagos felfogásként dominálnak, a javaslattevő kör az alternatívák lehetőségét is kétségbe vonja, a sikerek folyamatos elmaradását pedig a nem eléggé kemény és állhatatos alkalmazás elmaradására fogja.

A kiútra vonatkozó alternatív elképzeléseimet Miniszterelnök Úrnak, mint az egyedül illetékesnek kívántam és kívánom kifejteni. Személyesen Önnek, akinek egyedül megvan ehhez a felhatalmazása, aki tud dönteni.

Először 2007 novemberében fordultam Miniszterelnök Úrhoz, de elfoglaltságára való hivatkozással nem talált módot a velem való találkozásra és megbeszélésre. Munkatársain keresztül kérte, hogy anyagaimat küldjem el, amit viszont én nem tarthattam megfelelő megoldásnak. Ismételt javaslatomra főtanácsadója jelentkezett, vele a találkozó létrejött. Munkatársa felajánlotta, hogy javasolja Miniszterelnök Úrnak, hogy a közeli napokban fogadjon. Azóta sem értesültem a továbbiakról: érdeklődésemre sem.

2008. június 26-án Friderikusz Sándor műsorában Miniszterelnök Úr három közgazdással beszélgetett. A megközelítések annyiban inkább féloldalasak voltak, hogy főleg a pénzügyi folyamatokról volt szó, míg tulajdonképpen elsikkadtak a reálgazdaság folyamatai és összefüggései. A műsorban a közgazdász szakmáról beszéltek, mintha az egységes lenne, és ezt a jelenlevők képviselnék. Pedig némi differenciákat leszámítva egy iskola képviselői ültek az asztal körül. A szakma, remélem, ennél ma is sokkal szélesebb, és biztos vagyok abban, hogy még jelenleg sem azonosítható a két nagy párttal szimpatizáló szakértők – fő vonalaikban közös – megoldásaival. Rajtuk keresztül tehát nem lehet üzeni az egész közgazdász szakmának. Nagyobb aktivitásra és határozottabb állásfoglalásra sem érdemes felszólítani azokat, akik a jelenlevőktől és a velük hasonló nézeteket hirdetőktől eltérően tulajdonképpen ki vannak rekesztve a nyilvánosságból. És gyakran a mindennapi munkából is.

A beszélgetés során Miniszterelnök Úr ugyanis felvetette: a közgazdászok az értelmiség egyik fontos rétegeként nem vesznek részt kellően a közéleti párbeszédben, nem vesznek részt az egyeztetésekben, és nem emelnek szót olyan fellépés ellen, mint például amit a legnagyobb ellenzéki párt, a Fidesz képvisel. Mivelhogy a Fidesz nem tekint önmagával egyenrangúnak a baloldali pártok politikusait és szakértőit.

Vértés András, a Gazdaságkutató Intézet privatizálója

Ezt nagy meglepetéssel hallgattam. Felkészültségem és sokirányú tapasztalataim, tudományos és gyakorlati közgazdasági és politikusi múltam ellenére lényegében ki vagyok rekesztve a nyilvánosságból. Pedig gondolataimat mindannyiunk hasznára meg szeretném ismertetni, legalább megfontolásra javasolni. Ha pedig a Fidesz politikáját és magatartását, stílusát, programnélküliségét, aggasztó szándékait nézzük, kevesen hallatták kritikájukat hozzám hasonló határozottsággal és merészséggel. Amikor persze erre módom van a ritkuló médiaszereplésekben, és amekkora nyilvánosságot biztosít honlapom. Nem eleve a Fidesszel van bajom, hanem azzal, amit jelent, azzal, amit 2001-ben elindított, és ami a politika, a gazdaság, az igazságszolgáltatás stb. folyamatos romlását, szétzüllését eredményezte. Amit különben nem sikerült megállítani. Következésképpen és paradox módon ennek haszonélvezője a Fidesz lehet. Úgy kerülhet újra kormányra, hogy ehhez nem kell többet tennie, mint várakoznia: még a korábbi nyilvánvaló hibáival sem kell szembesülnie.

Az országnak éppen a sikeressé tétele érdekében lenne nagy szüksége a régóta uralkodó közgazdasági nézetek alternatívájára és egyáltalán a sokszor egysíkú közgazdasági gondolkodás felfrissítésére. És azért is, hogy a gazdaságpolitika hitek és ráolvasások helyett a logika és a megalapozottság területe legyen. Széles Gábor az Echo TV-ben utalt arra, hogy szerinte Miniszterelnök Úr nem szereti a preferáltaktól eltérő nézeteket és véleményeket. Olyannyira, hogy azokat akár ellenséges megnyilvánulásokként értelmezheti. Bízom abban, hogy Széles Gábor borúlátó e tekintetben, bár az elzárkó-

zást sajnálattal tapasztaltam. Ha nem remélném, hogy ebben lehet változás, újabb levelemet talán meg sem írtam volna.

A most terítékre kerülő adóreform ismét példát szolgáltatott elnagyolt (és szerintem hibás) megközelítésekre. A jelen inflációs helyzetben megint áfaemelésről beszélnek, amikor az energia és az élelmiszerek áremelkedése nehezen kezelhető szociális problémákat is okoz. Nem is beszélve a negatív gazdasági hatásokról. Tegnapról a sajtó megint arról cikkezik, hogy a PM-ben állítólag gőzerővel készülnek az áfaemelésről az előterjesztések. Ezzel a szemérettel találkoztunk Friderikusz műsorában, ahol az egyik közgazdász valós lehetőségként jelölte meg (kifejezetten ajánlotta) a fogyasztási jelleget adók emelését, miközben a negatív hatások (az emelés „költségei”) eszébe sem jutottak. Annak a másik közgazdásznak sem, aki a kultúraváltást tartaná a legfontosabbnak.

Az áfaemelés hatásairól, de tulajdonképpen az adópolitika kultúraváltásáról szól az *Adóreform-ötletelések: Csak a károk biztosak* című írásom, amit Miniszterelnök Úr figyelmébe ajánlanék. Ahogy honlapom más írásait is.

Bízom abban, hogy Miniszterelnök Úr módot talál arra, hogy személyes megbeszélésen fejthessem ki elképzeléseimet.

Várom válaszát.

Budapest, 2008. július 2.

Tisztelettel:

Dr. Szabadi Béla